

szólít, hogy az állatorvosi egyesület szakvéleménye szerint több tételen változtassunk, néhány pont pedig kihagyandó volna.

A mi a fővárosi szabályrendeletet illeti, azt újra, meg újra kell beadnunk, míg célhoz nem jutunk. A naponta előforduló botrányos kinzások megszüntetésére a meglévő szabályrendeletek nem elegendők, tapasztaljuk ezt naponként.

Az országos szabályrendeleti tervezetet újra át fogjuk dolgozni, a kihagyandókat ki fogjuk hagyni és az állatvédelmi álláspontunkat jobban ki fogjuk fejteni, hogy meggyőzőbb és világosabbak legyünk. Hiába, minden jóért, minden haladásért küzdeni, harcolni kell. Ugy volt ez mióta a világ áll!

A «középiszkolai» pályázataink. Tavaly 20 vidéki középiszkolának küldtünk 5—5 forintot, hogy az «önképző-körök»-be egy új eszmét, az állatvédelmi eszmét, a humanitásnak eszméjét vigyék be. A humanizmust, az emberi érzést az emberiségben kell ápolnunk, és szélesebb alapra fektetni. Ki állat iránt tanul emberiséget, az felebarát iránt sohasem lesz kegyetlen és durva.

Az iskolák legnagyobb része örömmel fogott a munkához; néhány igazgató és tanár köszönetet irtak és arra kértek, hogy jövőben se feledkezzünk meg körikről, ők rajta lesznek, hogy működésük a nemes eszme érdekében minél eredményesebb legyen. A 20 középtanoda közül 16 megfelelt a követelményeknek, a mennyiben a megírt dolgozat vagy dolgozatokat beküldték, kettő az «Értesítő»-vel beszámolt, félt, hogy a miniszter haragját kelti fel vele — holott a pesti állami középtanodák egytől-egyig 5—6 dolgozatot is beküldtek, csak két intézet volt: a szombathelyi és a mármaros-szigeti főgimnázium némán maradtak. Ha nem akartak a haladásnak nyomdokaiba lépni, akkor a küldött 5 forintot is vissza kellett volna küldeniök.